

Kapittelstokjes

Filmregisseur Wim Verstappen

De naam van filmregisseur Wim Verstappen was in de jaren zestig en zeventig goed voor veel publiciteit onder andere vanwege diens veel ophef veroorzakende films

'Liefdesbekenentissen' (1967) en 'Blue Movie' (1971). Daags na de première van zijn filmdebuut in 1966 met 'De minder gelukkige terugkeer van Jozef Katús naar het land van Rembrandt' over de Amsterdamse provomentaliteit, schreef de Volkskrant in een recensie: 'De Nederlandse speelfilm, begon gisteren opnieuw'.

Deze Wim Verstappen, later verbonden aan de Nederlandse Film- en TV Academie te Amsterdam, werd op 5 april 1937 te Gemert geboren aan de Oudestraat. Hij was het eerste kind van Sjef Verstappen, onderwijzer in De Mortel, en Maria Werts, voor haar huwelijk onderwijzeres te Gemert aan achter-eenvolgens de Komschool en de Nazarethschool. Maria was van huis uit

een echte Gemertse en Sjef kwam van Helmond.

Nog voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog verhuisde het gezin Verstappen-Werts naar Curaçao. Vader Sjef had besloten de onderwijsbaan in De Mortel te verruilen voor één in Curaçao. Pas na de oorlog zou het gezin met kleine Wim naar Nederland terugkeren. Maar ze vestigden zich niet meer in Gemert. Van Wim Verstappen, die in de jaren zestig de Nederlandse film een nieuw gezicht gaf, kan bijgevolg niet gezegd worden dat hij hier het filmen leerde. Wel leerde Wim in Gemert lopen en dat is ook niet niks.

Ad Otten

Wie is wie?

Op 4 juli 1944 herdachten een aantal Gemertenaren in de tot café verbouwde boerderij van Kees van de Vossenbergh in de Pandelaar, het feit dat zij 70 jaren

eerder in Gemert het levenslicht zagen. Het Vossenkamp, zoals het café bij de opening in 1927 werd genoemd, was de thuisbasis van diverse verenigingen en gezelschappen.¹ Bijna alle nu middelbare Gemertenaren en ook velen van 'buiten' hadden op een of andere manier wel ergens een band met dit in 1989 uit Gemerts uitgaansleven verdwenen fenomeen.

Onder de vele trouwe bezoekers van weleer zullen ongetwijfeld ook de op de foto poserende krasse (bijna) zeventigers gerekend mogen worden. We herkennen Antoon Jaspers, wethouder, voorzitter van Zuivelfabriek De

Eendracht en lid van het parochiebestuur (geb. 21-11-1874) als de zittende derde van links. Hij is de vader van Antoon en Dries Jaspers die nu nog wonen op de boerderij in de Broekstraat. Naast Jaspers zit de wegwerker en sinds 1927 kastelein van het Vossenkamp Kees van de Vossenbergh alias Kees 'Vos' (geb. 30-11-1874). Uiterst rechts zit: Adrianus Panhuizen, magazijnknecht uit het Kruseind (geb. 20-10-1874). Van de staande personen zijn bekend als derde van links Theodorus Snoeks (geb. 3-12-1874) uit de Voorhaag (nu: Komweg). Vijfde van links staat Hubertus van Schijndel (geb.

14-1-1874) die in 1916 met zijn gezin naar Beek en Donk verhuisde. Hij is o.m. de vader van de bij vele ouderen nog welbekende (prof)wielrenner Lowie (Ludovicus Hubertus) van Schijndel (geb. te Gemert 21-2-1915) en enkele jaren geleden te Beek en Donk overleden. Op het toppunt van zijn wielersportloopbaan waren er zelfs sigarenbandjes met zijn afbeelding in omloop. Tenslotte herkennen we nog (staand uiterst rechts) Johannes Spierings (geb. 23-4-1874), klompenmaker aan de Oudestraat. Wie helpt ons aan de namen van de anderen?

Peter van de Wijngaard

(1) Jan Brouwers, 60 Jaar Vossenkamp, in: Gemerts Heem 1989, p.51-56.

Biljartclub 'Geen Overwinning zonder Strijd'. (foto 1944)

"Geen overwinning zonder strijd." Een toepasselijker naam voor een biljartclub zou ik zo, aan het einde van de oorlogsjaren, niet kunnen bedenken. Zelfs de keus maken het omgekeerde V-teken. Eénendertig Gemertse biljarters hebben het groene laken even verwisseld voor

